

TOMMY TENNEY – MIÉRT IMÁDKOZOTT JÉZUS?

TACF, Toronto Airport Christian Fellowship

Sunday 7 PM, 2. November 2003.

Mostanában Eszter könyvével foglalkoztam. Négy nappal ezelőtt jelent meg nyomtatásban, de ne keressétek a könyvesboltban, mert összesen 10 db-ot hoztam magammal.

Ekkor megkérdezte egy szolgálatársát, hogy van-e nála egy példány? Volt nála, így odaadta neki. Majd megkért egy helyi vezetőt olvassa el, mi van ráírva a címlapjára. Az állt rajta: ingyenes kiadvány, kereskedelmi forgalomba nem hozható! Ekkor a következőket mondta: Szeretném neked elmondani Eszter könyve alapján, hogy a KIRÁLLYAL eltöltött egyetlen éjszaka mindent megváltoztathat, jóra fordíthat.

A KIRÁLLYAL eltöltött egyetlen éjszaka egy egész nemzet sorsát megfordíthatja, megváltoztathatja. Ne becsüljétek le az egyes számot! Ezután felolvasta az Igét: Márk 1,35: „Azután (Jézus) igen korán, még (a) sötét éjszakában felkelt, kiment a városból egy puszta helyre és ott imádkozott.” Jézus kiment imádkozni egy elhagyatott helyre. Vajon miért ment egy puszta helyre, miért imádkozott? Talán több erőért, több kenetért imádkozott? De hát ezelőtt az esemény előtt olvassuk, hogy Jézus betegeket gyógyított és démonokat űzött ki az emberekből. Tehát erővel és kenettel rendelkezett. Akkor hát miért imádkozott, hiszen Neki bejárása volt az Atyához? Mi legtöbbször azért imádkozunk, hogy legyen valamink. Ő csak imádkozott. De miért imádkozott? Ma egy nagyon egyszerű üzenetet fogok veletek megosztani. Természetes dolog, hogy imádkozunk, okunk van rá.

Egy tradicionális pünkösdi gyülekezetben nőttem fel, ahol az alkalom alatt én aludni próbáltam, mialatt ők táncoltak. Állandóan azt hallottam, hogy mindig imádkozni kell és nem szabad belefáradni. És minden jó imának eredménye kell, hogy legyen. De egyáltalán miért kell imádkoznunk? Megtanítottak minket arra, hogy a szükségünkért és mások szükségéért, több erőért, több kenetért imádkozunk. Ha a teológia igaz lenne, akkor mindenben azt kéne alapul vennie, amit Jézus csinált. Azért imádkozunk, hogy még szellemibbek legyünk? Hiszen tudjuk, hogy újonnan születünk Isten Szellemétől és Ő lakik a testünkben, ami az Ő temploma. Hogyan lehetnénk meg ennél szellemibbek? Akkor hát miért imádkozunk? Azért, mert szellemiek vagyunk?

Elég rossz gyerek voltam és ezzel sok fejtörést okoztam a szüleimnek. Egyik alkalommal, amikor rendetlenkedtem, hívó apám már nem tudta hogyan fenyítsen meg, teljesen tanácstalan lett. Akkor a következőt tette: azt mondta nekem, hogy térdeljek le és ő imádkozni fog értem. Amíg ő imádkozott, addig nem volt szabad felkelnem a térdeimről, végig kellett hallgatnom, akármilyen hosszan is imádkozott. Úgy imádkozott, mintha egy harmadik személyhez beszélne (aki természetesen Isten volt). Soha nem felejttem el azt a napot, ahogyan akkor az imádságát kezdte: „Istenem, Te adtad nekem ezt a fiút, Tőled kaptam őt ajándékba. Te látod, hogy én már nem tudom mit csináljak vele, ezért elengedem őt, kiengedem a kezemből és a te kezébe helyezem. Te csinálj vele, amit akarsz, mert én már nem tudom, mit tegyek vele.” Ahogy ezt meghallottam, elkezdtem kiabálni, miközben a könnyeim hullottak: „Isten, ne hallgass rá! Nem gondolja komolyan, amit az előbb mondott Neked!” Aztán csak úgy ömleni kezdtek belőlem a szavak. Apám ekkor szelíden megölelt és magamra hagyott, miközben én a térdeimen imádkoztam Istenhez.

Jézus talán felkenetésért imádkozott? Hiszen a Jézus név azt jelenti: „Felkent”. A szolgálatát is így kezdte, hogy felolvasta: „Az Úr Szelleme van Rajtam, mert felkent Engem, hogy...”. Mi a legtöbb esetben azért imádkozunk, mert szükségünk van valamire, vagyis kérünk. Jézusnak nem volt szüksége semmire, mindene megvolt. Akkor miért imádkozott? Nem találsz egyetlen igét sem, hogy Jézus azokért imádkozott volna, amikért mi szoktunk. Kellott, hogy egy mélyebb oka legyen arra, amiért imádkozott. Volt Neki egy bajkeverő szolgálócsoportja, akik pozícióhajhászok, versengők, hirtelen indulatúak és az ellenséges emberekre az égből tüzet kérők voltak. A tanítványok mindent láttak, amit Jézus tett, mégis azt kérték Tőle, hogy tanítsa őket imádkozni. Jézus nem zavartatta magát, hanem egyedül ment el imádkozni. Ő a nagyobb célra koncentrált, arra, ami a legfontosabb. Nézd meg az Evangéliumokban, hogy Jézus nem gyógyított kétszer ugyanúgy, mindig más módszert használt. Például, amikor a földre köpött és sarat csinált belőle, majd a vak szemére kente, és visszaadta neki a látását. Mit szólnál ahhoz, ha ma, valaki így akarna gyógyítani? Nekünk mindenféle technikáink vannak arra, hogyan imádkozunk a betegekért. A világ sok gyülekezetében jártam már és sok helyi szokással találkoztam. Jártam egy feketéből álló gyülekezetben, ahol a betegek rengeteg olajat öntöttek, mert így tartották helyesnek. Jártam olyan gyülekezetben is, ahol

egy dobozba, a szent földről származó port helyeztek és ebből csináltak sarat, hogy a vakok szemére kenjék. Be vagyunk zárva vallásos metódusokba (megszokás, szokásos eljárás, kivitelezés).

A tanítványok arra kérték Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni. Ha megértjük az ima lényegét, hogy miért imádkozott Jézus, akkor az egész élet gyökerét értjük meg.

Isten a legegyszerűbb módokat szokta választani ahhoz, hogy megértessen velem valamit. Nem a teológiát, mert tudja, hogy azt úgysem érteném meg. Abban a gyülekezetben, ahol szolgálok, összeültek a gyülekezeti vezetők, hogy megbeszéljék szükségem lesz egy nagyobb házra. Azt mondták, hogyha a következő gyűlésig találok egy házat, azt megveszik nekem. A feleségem nem akarta, hogy ez az „öregember” keresen házat, így buzgó keresésbe fogott. Talált is egy házat, amit elmentünk megnézni. A nagyobbik 22 éves lányunk is velünk jött. Ahogy néztem a főépületet, láttam, hogy hozzá van építve egy kisebb melléképület is, amit folyosó kötött össze a főépülettel, tudjátok amolyan anyós lak. Miközben azon gondolkoztam, hogy vajon miért építhették hozzá és mit fogunk vele kezdeni, a lányom kijelentette, hogy ez az ő háza lesz, ide ő költözik be. Nekem ez nem tetszett és nem értettem miért akar ott lakni, amikor mindenki számára van elég hely a főépület sok szobájában. De a lányom hallani sem akart arról, hogy a főépületben lakjon velünk, hanem azt mondta, amikor beköltözünk, be fogja zárni a szobája ajtaját.

Miután beköltöztünk az egyik esti vacsora alatt szóba hoztam ezt a dolgot. Ugyanis van egy szokásom, ami miatt nem akartam annyiban hagyni a dolgot. Az a szokásom, hogy minden este, miután hazaérek, sorban megáldom mindhárom lányomat, ugyanazokkal a szavakkal. Ezt teszem már hosszú évek óta. Imádkozni szoktam azért, hogy boldogok, békességgel teljesek, örömteli, sikeres és mindenben bővülő életük, stb. legyen. Egyik alkalommal éppen a 7 éves kislányomra mondtam áldást, miközben azt hittem alszik. Mikor befejeztem, hirtelen megszólalt: „Papa, kihagytaál egy szót!”. Ennyire ismerték már minden szavát annak az áldásnak, amit rájuk rendszeresen kimondok. Szóval ott ültünk az ebédlőasztalnál és vacsoráztunk, mialatt engem ezek a gondolatok aggasztottak. Azt mondtam a lányomnak, hogyha ő külön költözik és bezárja az ajtaját, akkor hogyan fogom őt minden este megáldani, a jó szokásom szerint. Én csak meg akarlak áldani! - mondtam neki. Ezalatt a feleségem az asztal alatt finoman bokán rúgott, ezzel adva értésemre, hogy most fejezzem be ezt a témát és ne szóljak erről többet. De én nem tudtam megérteni, hogy miért hagyjam abba, hiszen én csak meg akarom áldani a lányunkat. Azt kérdeztem a lányunktól: „De azért bemehetek hozzád, hogy megáldjalak?” – „Papa, nem! – mondta. Talán akkor is be fogsz jönni a hálószobámba, amikor már férjnél leszek, csak azért, hogy megáldjál? Nem! Papa, nem jöhetsz be!” Ezzel felkelt az asztaltól és bevonult a szobájába. Miután a feleségemmel kettesben maradtunk, megkérdezte: „Mit akarsz ezzel elérni? Talán azt akarsz, hogy a lányunk elköltözzön egy kollégiumba a város túlsó végébe, vagy inkább azt, hogy itt lakjon velünk, még ha be is zárja az ajtaját?” De hát én csak meg akarom áldani, mondtam magamban. És ekkor kezdtem megérteni valami nagyon fontos dolgot. Mondhatnám neki, hogy ez az én házam és itt az fog történni, amit én akarok. Mivel ez az én házam, nem fogok engedélyt kérni tőle, hogy bemehessen a szobájába, hiszen jót akarok neki, meg akarom áldani őt. Ha mégis bezárna az ajtaját én megtehetném, hogy erőszakkal betöröm, hiszen ez az én házam és csak jót akarok neki. De úgy döntöttem tiszteletben tartom a szabad akaratát és a döntését. Elfogadtam, hogy kopognom kell, ha be akarok menni hozzá és csak akkor léphetek be, ha ő ezt megengedi, vagy kéri tőlem és megnyitja előttem szobájának ajtaját. Isten nagy Univerzumában ez a mi házunk vagy lakásunk, mégis kopognunk kell.

Tudjuk, hogy Istené minden hatalom és minden az övé, még ez a ház vagy lakás is, amiben lakunk. Ha vaki meg tudná tenni, akkor Ő megtehetné, hogy erőszakkal rád törni az ajtót, kopogás nélkül, de Ő nem ilyen. Ő azt mondja: az ajtód előtt állok és kopogok. Ha megnyitod az ajtót előttem és behívsz magadhoz, akkor veled fogok vacsorázni. (és megáldalak) Ő építette a házat (a testünket) és még mindig csak akkor megy be a házad ajtaján, ha megnyitod előtte és behívod Őt. Jézus nem több erőért és több kenetért imádkozott. Ő azért az engedélyért imádkozott, hogy bejöhessen az ajtónkon, hogy megnyíljanak előtte a szívek bezárt ajtói. Miért imádkozol? Amikor imádkozol, akkor engedélyt adsz Istennek, hogy bejöjjön az ajtón az életedbe, a házadba (tested). Mi inkább azt mondjuk, ha kell nekünk egy hely: add ide, engedd át nekem. De Ő nem ezt mondja, hanem a következőt: „Ha meghívsz, ha behívsz magadhoz, akkor veled fogok vacsorázni.” Ha ülök a nappalidban és valaki kopog az ajtódon, akkor nincs hatalmam (tőled kapott felhatalmazásom), hogy kinyissam az ajtót és beengedjem azt, aki kopogtat. Az egyedüli dolog, amit tehetek, hogy szólok neked: „valaki áll az ajtód előtt és kopogtat.” Én nem nyithatom ki a te ajtót, ezt egyedül te teheted meg, neked van rá egyedül hatalmad. Azért nincs semmink, mert ezt nem értjük meg. Neked adatott a szó hatalma. A Szent Szellem nem csinál semmit veled, addig míg te nem akarod. Ő egy tökéletes úriember (gentleman), nem fogja rád törni az ajtót, hanem tiszteletben tartja a döntésedet, a szabad akaratodat.

Ennek teljes ellentéte a Sátán, aki gyilkos, tolvaj és rabló. A Sátán nem csinál problémát abból, hogy rád törje-e az ajtót, ő megteszi és rád töri. Ha csak egy kicsit is kinyitod neki, ő már beteszi a lábát, nehogy becsukd az ajtót és máris bent van. Ha már bejutott a házába, akkor tíz körömmel kapaszkodik, nehogy kidobjad és mindent szétver, mielőtt távozik. Aztán, ha a háza üresen marad, visszajön hét másik gonosz démonnal és újra be akar költözni, hogy az életedet pokollá tegye. Jézus azt mondja: Én csak az ajtón keresztül jövök. A tolvaj és a rabló máshonnan jut be (átmászik a kerítésen). Ha kizárom Jézust, Ő kinn marad és kopogtat. Mindaz, amit kimondunk a szánkkal, azok a szavak nyitják meg vagy zárják be előtte az ajtót. Isten azt szeretné, hogy a te emberi lényed nyissa meg az ajtót előtte.

Hányszor ültem a házuk nappalijában, miközben hallottam, hogy a lányomnál csöng a telefon, de nem mehettem át, hogy felvegyem helyette. Sokszor azt mondjuk, ha valaki vendégségbe akar jönni hozzánk, hogy várj egy kicsit, rendet csinálók és azután gyere. De amikor rendetlenség van a nappalinkban, az életünkben, igazán akkor van a legnagyobb szükségünk arra, hogy behívjuk Őt, Jézust. Jézus nem Isteni mivoltában jött le a földre, hanem emberként, azért, hogy kinyissa az ajtót az Atya előtt. Amikor Jézus imádkozott, akkor kinyitotta az ajtót az Atya előtt, hogy bejöhessen. Az Atya azt szeretné, hogy az Ő teste végre bekapcsolódjon az Ő vérkeringésébe. Nem baj ha nem tudod mit kell csinálnod, csak engedd be Őt, nyisd meg az ajtót Előtte. A legnagyobb hatalom a földön a te szavadban van. Neked kell mondanod, hogy: „gyere bel!” mert az élet és a halál a te szavadban (szádban) van. Valaki ki kell, hogy nyissa az ajtót a földön, hogy a mennyben is nyitva legyen. Isten tiszteletben tartja azt, hogy a földet nekünk adta, a mi uralmunk alá helyezte és a föld fölötti hatalmat nem veszi vissza tőlünk a mi akaratunk ellenére. Ha azt akarjuk, hogy Ő bejöjjön, akkor meg kell nyitnunk Előtte az ajtót. Isten azt akarja, hogy a föld ezt megértse. Egyik nap egy gyík surrant be a lányom szobájába, nem ő engedte be, és nem is én, hanem Isten engedte meg, hogy így legyen. Amikor észrevette, nagyot sikított és gyorsan ráborított egy befőttesüveget, majd arra rátett egy vastag telefonkönyvet a biztonság kedvéért, nehogy elszökjön a gyík. Majd a legtávolabbi sarokból szemlélte és kétségbeesetten hívott telefonon: „Papa, gyere gyorsan, segítség!” Kísértést éreztem, hogy kopogjak az ajtaján és megkérdem: „bejöhetek?” De nem tettem. Isten kritikus helyzeteket fog teremteni az életedben, hogy bemehessen hozzád. Minden reggel és este hívd be magadhoz az Atyát.

Isten azt mondta nekem, hogy szervezzek egy konferenciát az imádkozók részére, hogy a „teste” közel kerülhessen hozzá, hogy bejöhessen a házába és a „teste” egybekapcsolódjon velem, belekerüljön az Ő vérkeringésébe és az Ő jelenléte itathassa át az Ő „testét”.

Lejegyezte: Doma Zsolt

2003. november 04. Torontó - Kanada